

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, declarat de avocatul Sergiu Musteață în numele inculpatului

Frunze Mihail Gheorghe, născut la 29 noiembrie 1953, originar și domiciliat or. Rezina, str. Gorkii 29.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.08. - 30.10.2014;

Instanța de apel: 24.11.2014 - 21.05.2015;

Instanța de recurs: 06.08. - 02.12.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 30 octombrie 2014, Mihail Frunze, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Mihail Frunze a fost pus sub învinuire pentru faptul că el, la 10 iunie 2014, aproximativ la ora 19⁰⁰, aflându-se la domiciliul său amplasat pe adresa str. Gorchii 29, or. Rezina, în urma unui conflict cu soția G. Frunze, a agresat-o, lovind-o cu pumnii în partea abdomenului, provocându-i ultimei, suferințe psihice și dureri fizice, iar ulterior la 11 iunie 2014, M. Frunze, aflându-se la piața comercială din or. Rezina, unde activează, din nou și-a agresat soția, apucând-o de gât și cauzându-i dureri fizice.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mihail Frunze să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că, prima instanță nu a apreciat probele prezentate de acuzare prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

În acest context, procurorul a menționat, că prima instanță la emiterea sentinței de achitare a lăsat fără apreciere probele decisive cum ar fi declarațiile martorilor T. Grădinaru, R. Șevcenco și M. Țurcan, deoarece aceștia au cunoscut și cunosc faptul existenței agresiunii fizice și psihice din partea lui M. Frunze față de partea vătămată G. Frunze.

Mai mult, prima instanță a trecut cu vederea și faptul, că M. Frunze anterior a fost tras la răspundere contravențională, necătfînd la faptul stingerii antecedentului contravențional, aceste circumstanțe totuși indică la existența agresiunii inculpatului M. Frunze.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care M. Frunze a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

La adoptarea soluției date, instanța de apel, a constatat în fapt că, Mihail Frunze la 10 iunie 2014, aproximativ la ora 19⁰⁰, aflîndu-se la domiciliul său amplasat pe adresa str. Gorchii 29, or. Rezina, în urma unui conflict cu soția G. Frunze, a agresat-o, lovind-o cu pumnii în partea abdomenului, provocîndu-i ultimei, suferințe psihice și dureri fizice, iar ulterior la 11 iunie 2014, M. Frunze, aflîndu-se la piața comercială amplasată în or. Rezina, unde activează, din nou și-a agresat soția, apucînd-o de gît și cauzîndu-i dureri fizice.

În acest sens, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului M. Frunze în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, întrutotul s-a confirmat prin: declarațiile inculpatului M. Frunze date în cadrul cercetării judecătorești; părții vătămate G. Frunze, din care rezultă că la 10.06.2014, *acasă inculpatul a împins-o, a insultat-o și a lovit-o cu pumnul în abdomen; la 11.06.2014 în piață a numit-o cu cuvinte urîte, a lovit-o și a apucat-o de piept; la piață a chemat poliția; după incidentul de la piață a avut hematoame pe corp, însă nu a mers să facă expertiză medico-legală din cauza sănătății; pînă la incidentele din luna iunie 2014 au mai avut loc astfel de incidente și s-a mai adresat la poliție și la asistentul social; inspectorul de poliție i-a aplicat inculpatului amendă contravențională.* (f.d. 20, 65); martorilor T. Grădinaru din care rezultă că, *în luna iunie 2014, după o altă sesizare a poliției, M. Frunze și G. Frunze au fost telefonați și invitați la DASPF; G. Frunze a spus că de cîțiva ani soțul o agresează psihologic, deoseori nu se înțeleg și se agresează verbal* (f.d. 18, 74), M. Gonciar (f.d. 68), O. Smirnov (f.d. 8, 70), R. Șevcenco din care rezultă că, *la 10 sau 11 iunie 2014, fiind la piața din or. Rezina a văzut-o pe cunoscuta sa G. Frunze care plîngea și care i-a spus că s-a certat cu soțul său și acesta a lovit-o, avea în mîină un lăntișor din aur rupt, G. Frunze aștepta poliția pe care a chemat-o, mai înainte G. Frunze la fel i-a povestit că se ceartă cu soțul* (f.d. 76), M. Țurcan (f.d. 72); apel telefonic, potrivit căruia G. Frunze a anunțat despre faptul că la 10.06.2014, ora 19⁰⁰ a fost agresată fizic de soțul său (f.d. 6); îndreptare la consultație medico-legală eliberată cet. G. Frunze (f.d. 10); răspunsul Primăriei or. Rezina nr. 488 din 16.06.2014 (f.d. 13); actul nr. 23 din 12.06.2014 de examinare a condițiilor de trai a familiei Frunze (f.d. 14); copia scrisorii

nr. 1-16-F/08 din 26.12.2008, potrivit căreia G. Frunze a fost informată că în urma examinării cererii depuse de ea, M. Frunze a fost tras la răspundere conform art. 47/1 alin. (2) Cod contravențional și copia hotărîrii Judecătorei Rezina din 19.06.2014, prin care se confirmă că căsătoria dintre M. Frunze și G. Frunze a fost desfăcută.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Sergiu Musteață în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări.

În susținerea cerințelor, recurentul a menționat, că instanța de apel contrar prevederilor art. 389 Cod de procedură penală a pronunțat o hotărîre de condamnare, bazîndu-se doar pe declarațiile părții vătămate care constituie niște presupuneri, fără audierea martorilor oculari, mai mult, în speță lipsește raportul de expertiză medico-legală (*martorii audiați la etapa urmăririi penale și în prima instanță nu au observat careva leziuni corporale vizibile la partea vătămată, în situația în care ea a indicat la aplicarea loviturilor inclusiv în regiunea capului la 10 iunie 2014*) fapt care admite doar o presupunere a aplicării violenței de către inculpat în privința părții vătămate.

În același context, recurentul a mai invocat, că de fapt inculpatul a fost provocat de către partea vătămată, fiind determinat la situații de conflict, fapt confirmat și de martorii M. Gonciar, O. Smirnov.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, solicitînd respingerea acestuia deoarece argumentele recurentului nu au suport probant, iar din textul deciziei contestate, rezultă că instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și această hotărîre corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 9 din 30 octombrie 2009 „*Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală*”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost

constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Instanța de recurs, menționează, că temeiul invocat de recurent - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din conținutul deciziei contestate rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii de către inculpatul M. Frunze expunîndu-le în partea descriptivă, ulterior, motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului M. Frunze în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, și în baza acestei legi, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă de 1 an.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct. 5. al prezentei decizii, prin care se susține că M. Frunze nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii incriminate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4.**, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de apărare este vădit neîntemeiat.

La fel, Colegiul penal, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de avocat nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

Totodată, din procesul-verbal al ședinței instanței de apel (f. d. 117-121) și, textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de procuror, a respectat prevederile art. art. 414-417 Cod de procedură

penală, întemeindu-și concluziile pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a deciziei instanței de apel în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de avocatul S. Musteață în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Sergiu Musteață în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe *Frunze Mihail Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev